

Lễ Hội Quán Thế Âm

Chùa Viên Giác

Trong các vị Bồ Tát của Đạo Phật, Vị được nhiều người ngưỡng mộ nhất, nhiều “fans” nhất phải kể là ngài Quán Thế Âm. Chúng ta hãy tìm hiểu xem những công hạnh gì của Ngài, những tài năng xuất chúng nào đã đưa hình ảnh Ngài vào trong tận cùng trái tim ta. Không cần tìm đâu xa chỉ cần vào mạng gõ hàng chữ “*Mẹ hiền Quán Thế Âm*” là ra tất cả:

*“Nhành dương liễu ban phép lành khắp cõi,
Nước cam lộ dập tắt lửa sân si.
Ngàn tay ngàn mắt che chở bước con đi,
Mười hai đại nguyện dắt dìu chúng sanh.”*

Đây là hạnh nguyện của đức Quán Thế Âm Bồ Tát được đức Thích Ca thuyết giảng trong kinh Pháp Hoa phẩm Phổ môn. Trong những lúc đau thương nghiệt ngã tưởng chừng như bế tắc. Trong lúc đó nếu có ai thành tâm niệm danh hiệu đức Quán Thế Âm Bồ Tát tức thì vượt qua mọi khổ đau. Thật cao sâu nhiệm màu bất khả tư nghì.

Nếu ai ghiền cải lương cứ việc nghe tiếp nghệ sĩ ưu tú Thanh Ngân ca đủ 6 câu vọng cổ, thiết tha tán tụng các công hạnh của Mẹ hiền Quán Thế Âm, từ lao tù gươm đao trói buộc cho đến biển đông dậy sóng chìm xuống, cứ thành tâm niệm danh hiệu Ngài là được cứu vớt. Mặc dù Ngài là một đấng nam nhi đại trượng phu, hay đúng hơn vô tướng, nhưng thiên hạ lại khoát cho Ngài một hình tướng nữ nhân thật xinh đẹp với y áo thanh cao tuyệt vời, cổ lúc nào cũng đeo chuỗi anh lạc, một tặng phẩm vô giá của Bồ Tát Vô Tận Ý. Tại sao như thế nhỉ? Đây chính là một trong số 32 hóa thân của Ngài để nguyện độ chúng sinh, một hình ảnh người mẹ hiền luôn gần gũi đàn con hầu như lúc nào cũng đau khổ vì các chứng bệnh như Tam Độc cùng các biến chứng, di căn đến từ 3 hướng Tham, Sân, Si.

Vì đại nguyện quá lớn, Ngài phải thị hiện nhiều khi với hình tướng “Nghìn mắt, nghìn tay” mới lo cho xuê. Theo tôi, Ngài phải có triệu mắt, triệu tay mới đáp ứng được nhu cầu quá tải, những lời kêu cứu của chúng sanh. Nghe đâu Ngài đang tuyển lựa nhân viên phụ tá đắc lực, Ngài đang chờ nghe những hạnh nguyện “*Xin cho con được làm một cánh tay của Bồ Tát Quán Âm*” thay vì phải nghe mãi những lời kêu thống khổ, tự mình làm cho mình khổ rồi xin cứu khổ thật chán!

Từ đó mới phát sinh ra **Lễ Hội Quán Thế Âm tại Chùa Viên Giác**, vào một sáng thứ bảy đẹp trời ngày 20 tháng 8 năm 2016 với khí trời mát dịu, gió thổi hiu hiu, sau một trận mưa kinh hoàng của tối thứ sáu. Sở dĩ người viết dài dòng về thời tiết vì khoảng thời gian cử hành lễ hội từ 10 đến 12 giờ sáng, thông thường là nắng gắt chói chan, rất tội cho hơn 60 vị Chư Tăng Ni và các Phật tử từ khắp nơi đổ về tham dự. MC điều khiển chương trình vẫn Thầy Hoàng Khai đầy dí dỏm và kinh nghiệm, cộng thêm sự tiếp sức của Thầy Hạnh Giới Trụ Trì Chùa Viên Giác, người gánh vác nhiều nhất trong công trình vẽ kiêu và hình thành. Sau màn múa dâng hoa và hợp ca “Tiêu tai cát tường thần chú” của các em Oanh Vũ Đức quốc nho nhỏ xinh xinh, đến phần phát biểu của HT Phương Trọng chùa Viên Giác. Theo Người, để bảo tồn văn hóa Việt Nam cho hơn 4 triệu rưỡi người Việt tại hải ngoại là Quán Âm Đài đã thành tựu viên mãn. Sau đó Người cùng TT Nguyên Lộc và Sư Bà Như Tuấn cùng cầm kéo cắt băng khánh thành cho mọi người cùng vào chiêm bái 1250 Tôn tượng của Quán Âm bên trong.

Mỗi người có thể đóng góp cho công trình xây dựng bằng cách thỉnh một tượng Quán Âm có khắc tên của mình phía dưới, nếu nặng gánh quá thì tìm người hùn thêm vào, dĩ nhiên nhiều tên quá thiếu chỗ tên phải khắc bé đi chứ không phải thiên vị hay công đức bị bé đi đâu, cốt chỉ ở tấm lòng mà thôi. Tôi khi nghe đến con số 1250 liền thắc mắc, tại sao không là 1000 hay 1200 cho nó chẵn. Chưa kịp hỏi các Thầy, mới bày tỏ thắc mắc

với anh Phù Vân cùng ngồi trong quây ăn của chùa Viên Giác; một cậu thanh niên trẻ ngồi bên cạnh đã đứng lên trả lời gãy gọn:

- *Đó là con số 1250 vị đệ tử thân cận của Đức Phật.*

Đấy! Giới trẻ bây giờ tu học Phật pháp đáng ngại chưa!

Tôi phải kể sơ qua về cách trang trí trình bày bên trong Quán Âm Đài, thật đầy ấn tượng các bạn ạ! Nhờ màu sắc hài hòa của những Tôn tượng mạ vàng sáng rực với ánh đèn Halogen hiện đại chan hòa, cộng thêm những lẵng hoa, những đĩa hoa quả hợp màu, những rèm nhún của khăn trải bàn cầu kỳ góc cạnh; đã tạo nên một khung cảnh thoát trần, chưa kể gạch lót nền toàn bằng Granit đen tuyền có điểm kim tuyến lóng lánh như sao trời. Phải tán thán công đức của Sư Cô Chơn Toàn, nếu không có bàn tay khéo léo, tinh xảo của Cô nhúng vào chắc không thể đẹp đến thế! Dĩ nhiên cả Thầy Hạnh Giới yêu quý của chúng ta, tôi nhớ trong những chuyến hành hương Đài Loan hay Đại Hàn kỳ trước, mỗi lần tham quan Quán Âm Đài của thiên hạ, Thầy hay chụp hình và ngẩn ngơ nghĩ kiêu, làm cách nào cho Quán Âm Đài của Chùa Viên Giác phải đẹp nhất hành tinh (cái này là tôi tự nghĩ).

Buổi tối sau phần 1 của buổi văn nghệ với chủ đề “Mẹ dẫu yêu“, gồm các ca sĩ nổi danh đến từ Hoa Kỳ như Don Hồ, Ngọc Huệ với giọng ca như Thái Thanh ngày nào đến từ München xứ của Oktoberfest, Ái Ni xinh tươi như một đóa hoa Tu-Líp đến từ xứ Hòa Lan. Tôi chỉ sao chép lại lời giới thiệu của anh chàng MC giới thiệu chương trình. Chúng tôi kéo nhau ra Quán Âm Đài để dự lễ Hội Hoa Đăng, mỗi người thắp một ngọn nến trong đèn búp sen hay hai tay hai cái cũng được, mang đến dâng lên Ngài Quán Âm với một hạnh nguyện nào đó. Đây là cơ hội duy nhất để chúng ta nộp đơn xin việc nơi Ngài, để cho Ngài đỡ mệt mỏi phải lặn lội xuống địa ngục vớt các chúng sanh can trường lên xuống nhiều lần.

Sáng Chủ nhật là Đại Lễ Vu Lan với Bông hồng cài áo, chưa đến giờ làm lễ mà Chánh Điện đã chật kín cả người. Đặc biệt là nhiều trẻ con với áo quần xanh đỏ chạy nhảy thật vui mắt, người Đức vào dự lễ cũng khá đông khiến Thầy Hạnh Giới phải phiên dịch các lời huấn từ của HT Phương Trượng liền tay. Năm nay Hòa Thượng đổi đề tài không nói về tình cha nghĩa mẹ nữa, mà về xã hội dân sinh, các thành phố nào trên thế giới được bầu chọn là nơi đáng sống an bình nhất. Trong “Top Ten“ của thế giới, nghĩa là 10 thành phố tốt nhất có thành phố Hamburg của Đức Quốc lọt vào cuối sổ, dĩ nhiên đất nước Hoa Kỳ đã bị lọt sổ ngay từ vòng đầu. Úc Châu có 4 thành phố: Melbourne, Adelaide, Perth và Auckland. Âu Châu có 3 thành phố: Helsinki, Wien, Hamburg và Canada có 3 thành phố: Montreal, Toronto, Vancouver. Hòa Thượng còn kể chuyện ông

tài xế xe Buýt trên tuyến đường sang dự khóa tu học Âu Châu đã nhận xét về người Việt Nam sống tại Đức, đang dành hạng nhất và ước gì chính phủ Đức thân nhận thêm nhiều người Việt tỵ nạn nữa.

Thầy Hoàng Khai trong lời phát biểu cũng khen đạo tràng Vu Lan chùa Viên Giác đặc biệt nhất Âu Châu, trong thời gian Thầy ở Chùa từ thứ sáu đến chủ nhật, không lúc nào là không thấy các thiện nam tín nữ tay xách nách mang kéo va-li đến Chùa. Hỏi ra mới biết tại Chùa này linh, cầu nguyện gì cũng thành. Phần tôi cũng kéo va-li nặng trĩu đến Chùa, nhưng không phải để cầu mà là ham vui, đến trước để thăm Chùa Tổ, sau để nghe Don Hồ và Ngọc Huệ hát và cuối cùng ăn uống no nê với các món ngon của chùa Phổ Hiền Pháp Quốc. À quên, đến để còn thu thập dữ liệu sống về viết bài cho các bạn đọc nữa chứ!

Sau đây là những câu chuyện bên lề có liên quan đến chủ đề bài viết:

. Chiều thứ sáu sân Chùa còn vắng lặng, Thầy Hoàng Khai bị một nhóm Phật Tử toàn dân xứ “Nẫu” vây quanh. Chị “Nẫu Bình Định” Duyên Ngọc tiết lộ cho tôi biết Thầy là dân xứ Huế chính cống, nhưng theo Sư phụ ra Bình Định tu, nên chất giọng xướng ngân trong các Trai Đàn Chân Tế vẫn giữ theo bài bản của miền Trung, nghĩa là hay nhất trong ba miền. Chị “Nẫu Nha Trang” Thiện Sanh cảm hứng ngâm 4 câu thơ bằng giọng Nẫu:

Thương chi cho “uống” (uổng) công tình.

Nẫu “dzè” xứ Nẫu bỏ mình bơ “dzo”.

Bơ dzo mặc kệ bơ dzo.

Nẫu dzè xứ Nẫu, Nẫu gửi thơ cho mình.

Cuối cùng mọi người đều nhận xét về Thầy bằng câu “*Lâu ngày không gặp, con thấy Thầy An Chí trẻ hơn Thầy Hoàng Khai*”.

. Cuộc đấu khẩu giữa 2 Phật tử Nguyên Trí và Thiện Giới trước mặt MC Hoàng Khai trong khi chờ đợi Lễ Hội. Thiện Giới chê Nguyên Trí chụp hình đưa lên trang nhà Quảng Đức không đầy đủ, phần lễ khát thực hay và đẹp lại không chịu đưa, chỉ đưa phần đầu. Dĩ nhiên phe kia phải phản kháng lời chuyện phe này viết lung tung, nhận vơ “Chùa của chúng ta”. Thầy phải giảng hòa bằng câu:

- *Coi chừng đệ tử của Phật sắp biến thành đệ tử của Bà La Môn.*

. Chiều thứ bảy thay vì vào Chánh Điện nghe Thầy Hoàng Khai thuyết Pháp, người viết phải đổi hướng đến thư viện Chùa dự buổi họp Hội Phật Tử Việt Nam tại Đức Quốc. Buổi họp khá quan trọng, có sự hiện diện của Hòa Thượng Phương Trượng, Thầy Hạnh Giới, Hạnh Bôn, Sư Cô Tuệ Đàm Nghiêm, một lực lượng hùng hậu chưa từng có. Người viết bắt buộc phải có mặt, không cần dơ tay xin phát biểu câu nào, chỉ cần gật đầu khi anh Thư ký trong Ban Chấp Hành hỏi, có phải là đại diện của Chi Hội Bá Linh không? Nếu không chịu gật đầu, Chi Hội Berlin sẽ bị xóa tên trong danh sách. Sao lại kỷ luật sắt thép! Nguyên do là từ nhiều năm nay, sinh hoạt của 2 cơ cấu hành chánh tại Berlin tỷ lệ nghịch với nhau, Chùa Linh Thửu lừng danh bao nhiêu thì Chi Hội Bá Linh xuống cấp bấy nhiêu. Có tin đồn là Chi Hội Bá Linh đã chết yểu hay Chi Hội “bù nhìn”. Các bạn đã thấy sứ mạng của tôi lần này chưa? Có giống như “*Kinh Kha một đi vẫn trở lại không?*”, chẳng cần dùng miệng lưỡi Tô Tần vẫn cứu nguy cả một Chi Hội.

Nội dung buổi họp là việc bàn giao hồ sơ con dấu cho Ban Chấp Hành mới được bầu lên hôm lễ Phật Đản vừa qua. Anh Thị Chơn trình bày, báo cáo các việc làm từ năm 1978 đến 2016 và trao tập hồ sơ đầy cộm cùng con dấu bằng gỗ cho anh Hùng-Minh Dũng, Hội trưởng. Ngoài ra trong bản nội quy cũ, sẽ thêm vào một Khoản 3 trong Điều 3 thuộc Chương 2. Hội Phật Tử Việt Nam tại Đức Quốc có một cơ cấu đặc biệt, là quốc gia đầu tiên, độc nhất vô nhị với 20 Chi Hội từng địa phương trực thuộc Hội Phật Tử, Hội này trực thuộc Chi Bộ, cơ quan đầu não nằm tại Chùa Viên Giác. Qua gần 40 năm thăng trầm sinh hoạt, 3 Chi Hội đã rơi rụng như cánh sao đêm, may quá Chi Hội Bá Linh đã được hồi sinh, hứa sẽ chấp hành nghiêm chỉnh các mệnh lệnh từ trên đưa xuống như ngoan ngoãn đóng tiền niên liễm đúng thời hạn.

Anh Tâm Cừ, Huynh trưởng Gia Đình Phật Tử thuộc thế hệ thứ nhất, được đào tạo kỹ càng và có bài bản, có vài lời thông thiết nhấn nhủ thế hệ thứ hai: “*Nếu không có bắt đầu từ thế hệ thứ nhất thì sẽ không có thế hệ thứ hai!...*” và lần này Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Đức Quốc chính thức nằm dưới sự điều hành của Hội Phật Tử Việt Nam ty nạn tại Đức.

. Một hình dáng thân thương đã vắng bóng trên sân Chùa Viên Giác, chị Nguyễn Quế giờ đây đã an nhiên tự tại nơi chị mong cầu được đến, bình an như bức hình của chị đặt tại bàn Linh, mỗi lần đi qua tôi đều chiêm ngưỡng.

. Cuộc gặp gỡ với đệ tử của Tể Điền Hòa Thượng, anh Thục Giác người lúc nào cũng đưa ra những công án Thiền khó hiểu, nếu ta mở miệng nói ra bất cứ một câu nào. Chẳng hạn khi tôi đang ngồi uống cà phê, ăn dầu cháo quẩy tại quầy hàng Chùa, anh

đến đòi “Khai Tâm” bằng những cử chỉ vờ vờ chẳng ai hiểu nổi, tôi chỉ có thể trả lời ngắn gọn là tôi đang “Điêm Tâm” thế thôi!

. Sau cùng là chuyện Quy Y của đạo hữu Thiện Khải có liên quan đến Bồ Tát Quán Thế Âm, Ngài đã tìm Sư phụ thật đặc biệt cho người được mệnh danh là Bồ Tát Nghịch Duyên của cô Thiện Giới. Do vì nhân vật này đang trả quả đau khổ đến cùng tận nên nhớ đến “Mẹ hiền Quán Thế Âm”, cầu nguyện và tụng Chú Đại Bi mỗi ngày thật tha thiết. Một vị Hòa Thượng tánh khí hao hao hơi giống Tế Điền Hòa Thượng đã gọi Viber đến khuyên nhủ mỗi khi xảy ra chuyện lớn trong nhà, lâu ngày rồi nảy sinh ra tình thầy trò từ muôn kiếp trước. Người viết nghe cô Thiện Giới kể lại với ánh mắt long lanh vì sung sướng, đã dẫn anh bạn Thiện hữu trí thức Thiện Khải đến Chùa Viên Đức ở Bodensee lay Phật và run run viết lên phong bì hàng chữ “*Phật tử Thiện Khải và Thiện Giới cúng dường*”.

Chắc các bạn muốn biết vị Hòa Thượng ấy là ai? Làm thế nào mà độ nổi một nhân vật lẫy lừng như thế, người đã làm cô Thiện Giới chết lên chết xuống mấy chục năm nay. Nếu có bạn nào theo dấu chân của vị nào có hình tướng như Tế Điền Hòa Thượng, lỡ gặp Thầy Hạnh Luận với y phục, mũ mào tương tự như vậy đứng trong sân Chùa Viên Giác là sai rồi nhé! Vị này hơn hai chục năm trước đã làm Giáo thọ cho các Chú mới vào tu trong Chùa Viên Giác và tự nhận mình là vị Hòa Thượng với 108 cái gai, chứ “Ba Gai” ăn thua gì!

Để kết thúc cho bài viết, tôi xin được vài lời gửi gắm đến Hòa Thượng Sư phụ tôi. Người vừa trải qua hai cuộc giải phẫu cũng tạm gọi là lớn, làm sưng sốt biết bao hàng đệ tử tại gia cũng như xuất gia. Vì Người nổi tiếng là khỏe mạnh, bằng tuổi này mà chưa phải uống viên thuốc nào, khiến họ chạnh lòng nghĩ đến hai chữ “Vô thường” mà thương Sư phụ của mình hơn. Nhưng may thay phước đức của Sư phụ tôi vẫn tràn đầy, Người đã lay được 250 lay mỗi ngày. Điều này tôi có thể khẳng định được là Người rất khỏe, vì với kinh nghiệm bản thân tôi, khi chỉ bị cảm cúm thường thôi thì một lay cũng còn chưa xong nữa là trăm lay.

Chúc các bạn một ngày vui.

Hoa Lan - Thiện Giới.

Mùa Vu Lan 2016.

